U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2009, čj. 2008/74719-424, o kasační stížnosti advokáta Mgr. Pavla Rybáře, se sídlem 5. května 163, Sokolov, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2011, č. j. 1 Cad 109/2009 – 86,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením 3. 1. 2011, č. j. 1 Cad 109/2009 – 86, Městský soud v Praze ve výroku I. zprostil advokáta Mgr. Pavla Rybáře (dále jen „stěžovatele“) povinnosti zastupovat žalobce v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2010, č. j. 1 Cad 109/2009 – 56, a ve výroku II. přiznal stěžovateli odměnu za zastupování ve výši 2400 Kč, která mu měla být vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci usnesení.

Stěžovatel napadl toto usnesení Městského soudu v Praze podáním označeným jako odvolání, které Nejvyšší správní soud vyhodnotil podle jeho obsahu jako kasační stížnost. Kasační stížnost přitom směřovala pouze proti výroku II. tohoto usnesení. Stěžovatel uvedl, že mu byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby ve výši 2400 Kč. Pro žalobce však vykonal nejméně dva úkony právní služby, vedle ustanovení a převzetí obhajoby provedl lustrum spisu u soudu dne 17. 9. 2010. Tím mu vznikly i náklady na cestovné, parkovné a promeškaný čas. Městský soud v Praze rozhodl o odměně právního zástupce, aniž by jej vyzval k jejímu vyčíslení. Stěžovatel nyní předkládá vyúčtování cestovného, parkovného a náhrady za promeškaný čas. Současně poukazuje na to, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze změnil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, a zda není dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti. Soud vycházel z následujících skutečností a úvah.

Podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, anebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení rozhodnutí soudu, není-li v zákoně stanoveno jinak. Výjimky ze zásady přípustnosti kasační stížnosti stanoví zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), v § 104.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

Podle § 57 odst. 1 s. ř. s. jsou náklady řízení zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, soudní poplatky, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady spojené s dokazováním, odměna zástupce, jeho hotové výdaje a tlumočné.

Rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen výrok o náhradě nákladů řízení ve smyslu § 60 s. ř. s., ale i samotný výrok o určení výše nákladů řízení ve smyslu § 57 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2003, č. j. 5 As 22/2003 - 41, publ. pod č. 251/2004 Sb. NSS). Rozhodnutím o nákladech řízení je tedy i výrok o přiznání odměny a hotových výdajů ustanovenému zástupci.

V projednávaném případě kasační stížnost směřuje právě pouze proti výroku o přiznání odměny ustanovenému zástupci. Je tudíž nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud ovšem poznamenává, že stěžovateli nic nebrání v tom, aby dodatečně požádal Městský soud v Praze o přiznání odměny za skutečně vykonané právní úkony a náhrady skutečných výdajů a aby mu tyto náklady byly přiznány.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. srpna 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu